

RESUM

«Antonio López en *El sol del membrillo* : una lliçó d'arquitectura» és el títol d'aquestes reflexions, i resumeix bé els propòsits que animen aquest treball: amb motiu de la pel·lícula de Víctor Erice de 1992, que mostra a l'artista manxec enfrontat a la tasca de pintar a la tardor un codonyer plantat per ell mateix temps endarrere al jardí de la seua casa, l'assaig sospesa la possibilitat d'una lectura paral·lela entre el pensament i la manera de fer del pintor, coincidents amb la mirada cinematogràfica del director basc, i l'ofici de l'arquitectura.

La discussió es desenrotlla en tres àmbits comuns a les arts de la pintura, el cinema i l'arquitectura: la memòria, l'enteresa i la realitat. I amb aquesta finalitat s'esgrimeixen un total de quinze obres d'arquitectura contemplades sota aquelles categories. Aquest viatge de revelació, de despullament, on els àmbits i les obres acaben entremesclats, conforma després de tot un joc de xarranca.

Paraules clau:

Antonio López, *El sol del membrillo*, Víctor Erice, arquitectura i memòria, arquitectura i enteresa, arquitectura i realitat, arquitectura i ombra, arquitectura i temps.